

Branislav Michalka: Pozor! Bílá křesťanská rodina = Zločinná a extremistická buňka. Poznávací znamení: Milé a spořádané děti. Totalita nastupuje. Jak dopadne V4? Možností úniku ubývá

- CZ24 News | 4. července 2021

Branislav Michalka popisuje, jakým způsobem se ke zdravé rodině staví pokroková společnost na Západě a očekává, že se něčeho podobného velmi brzy dočkáme i zde

Západní Evropa se pro početné rodiny stává stále častěji velmi nepříjemným místem k životu. Nekonečná šikana, která začíná přemlouváním při těhotenství, aby rodina zvážila umělý potrat, pokračující sledováním, zda je výchova dětí od útlého dětství dostatečně pokroková, tolerantní a liberální, neustálá konfrontace se státem vnucovanou perverzitou a úchylností na školách, teror nekontrolované migrace v městských čtvrtích, obviňování z rasismu a islamofobie, hrozba odebrání dětí sociálními pracovníky. A nejnověji ještě vnucování sanitární diktatury, covidpasů i celkové stupňování státní kontroly.

Dost na to, aby se rodina rozhodla sbalit kufry a své macešské “vlasti”, která se z erodovaných zbytků křesťanského státu mění na směs ekologicko-socialistické totality kombinované s kalifátem

dát sbohem.

Exodus Němců

Řešení sice může někdy vypadat jako skok z bláta do louže, ale v určité situaci počítáte i milimetry. Pokud se vám alespoň trochu polepší, tak to risknout. Nejčastějším cílem útěku se stávají Spojené státy, kde je reálná samostatnost v určitých oblastech zachována navzdory touze státu, levicově-liberální administrativy a šílené politické korektnosti ve velkých centrech. Svou roli zde hrají velké vzdálenosti v zemi a tradiční držení střelných zbraní, které znemožňují dokonalou kontrolu všech odlehlých koutů. Mentalita separace, zobrazená ve filmech jako *Southern Comfort* (1981), je pro vládní úředníky stále dostatečnou výstrahou.

Stále častěji se však západní rodiny rozhodují i ??pro východní Evropu, která oproti Západu představuje kulturní i etnicky poměrně monolitní region, k velké zlosti všech levicových liberálů v EU. Strach z bývalých "komunistů", který byl na Západě po roce 1990 běžně rozšířený a spojený s bohorovným pohrdáním vůči chudým východoevropanům, postupně bledne před reálnými marxisty, vládnoucími na Západě a urychluje útěk.

V roce 2016 přinesl zpravodajský portál *ZDF Heute* informaci, že Němci se ve značném počtu stahují právě do Maďarska, kde politika Viktora Orbána zaměřená na uchránění etnické a kulturní homogenity přináší šanci vyhnout se všudypřítomnému multikulturnímu obohacení v podobě muslimů a migrantů. Němci přijíždějící do Maďarska uváděli nejčastěji jako příčinu svého odchodu z vlasti strach z politiky Angely Merkelové. Realitní makléř Ottmar Heide, který působil u Balatonu, kde se zřejmě k jeho spokojenosti rozjel obchod s nemovitostmi pro Němce na nečekané úrovni, uvedl: *"Lidé říkají, že v Německu je čím dál tím horší situace."*

Z Němců, kteří chtěli opustit svoji zemi a přestěhovat se, tvoří podle realitních kanceláří až 80 % takoví, kteří odcházejí do Maďarska. Jedni z příchozích byli i Valentin a Jennifer Duräderovi. Novou nemovitost koupili u Balatonu za směšných 14.000 eur. Jejich motivy byly jasné: *"Jsme křesťané, nechceme muslimské sousedy. Mají jinou kulturu a jsou agresivní. A to nemůžeme akceptovat. Chceme, aby náš potomek vyrůstal v bezpečí."*

V roce 2019 přinesla televizní stanice *M1* reportáž o stěhování se Němců do Maďarska. Konstatovala vzestupný trend tohoto útěku. Ukázala například Tanju Weberovou, která se přestěhovala do Zalakomár v blízkosti rakouských hranic a v roce 2019 tam slavila první Vánoce: *"V Německu jsem se stále bála, když jsem slyšela kroky za sebou na ulici."* Poslední kapkou bylo, když se téměř stala obětí znásilnění migranty. Byly to tři migranti ze Sýrie. Když chtěla podat žalobu, policie jí řekla, že nemá šanci. To rozhodlo a odstěhovala se. Moderátorce ukázala fotografii své dcery, která se plánovala odstěhovat is rodinou.

Dalšími uprchlíky byl Stephan Richter s rodinou, který jako pracovník ochranky předvídal následky nekontrolované migrace již v roce 2015 a rovnou se odstěhoval: *"Německo je na cestě k islamizaci. Vláda nás nedokáže, nebo spíše nechce chránit."* Jeho bratr ho následoval a přestěhoval se do blízkého Kaposváru. Pomohl také dalším třem rodinám přestěhovat se do Maďarska. Po vlasti se jim podle vlastních slov stýská stále méně. Zde se cítí v bezpečí.

Chceme vaše děti

Stejně jako všechny totalitní režimy, i nastupující ekologicko-sexuálně-liberálně-levicová totalita má zájem o děti. Chce je vychovávat, formovat ke svému ideologickému obrazu, případně je rodičům rovnou odebrat. Stačí náznak křesťanského konzervatismu v domácí výchově, neochota vzdát se

tradiční kultury, či dokonce často i obyčejná pohanská přirozenost, aby se rodina dostala pod mikroskop bdělého státního oka.

Už koncem předminulého desetiletí z Německa, jedné z předních bašt progresivity, začaly utíkat rodiny konzervativních křesťanů. V roce 2009 například emigrovala rodina Uweho a Hannelore Romeike, jimž tehdy ještě *Americký imigrační soud* udělil politický azyl. Jak by dopadli dnes, za vlády nejpokrokovějšího prezidenta Bidena, je otázka. Důvod udělení azylu byl zřejmý: stát se jim vyhrožoval odnětím práva na výchovu dětí, a to jen kvůli tomu, že byly vyučovány doma. Soudce Lawrence Burman z Tennessee (lokalizace na jihu USA dává tušit, že tento typ soudce již nemusí být v USA všude standardem) označil tehdy zacházení s rodinou ze strany německých úřadů *“porušováním lidských práv”* a jako *“odporující všemu, čemu jako Američané věříme”*.

Romeikeovi se rozhodli odhlásit děti ze státní školy německém státě Bádensko-Württembersko ještě v roce 2008, kvůli obavě z toho, že jsou vyučovány v protikřesťanské duchu. Svých pět dětí začali učit doma, což je však v Německu v jednotlivých státech zakázáno. Aby se němečtí pokrokáři pojistili, tak už v roce 2006 rozhodl Německý ústavní soud, že rodiče nemohou zakázat svým dětem navštěvovat státní školu kvůli svému náboženskému přesvědčení a vyjádřil názor, že ovlivňování dětí jinými náboženstvími je přípustné. V roce 2007 rozhodl Nejvyšší spolkový soud, že rodičům mohou být děti vyučovány doma odebrány.

Hon na extremistické rodiny

To, co bylo před třinácti lety ještě raritou, se postupně stávalo normou. Politicko-korektní totalita, pomalu a plíživě zabírala stále nové a nové centimetry života lidí. To, co bylo v roce 1960 ještě normální, v roce 1970 již zpochybňováno, v roce 1980 vysmíváno, v roce 1990 odsuzováno, v roce 2000 nežádoucí, se v roce 2010 začalo jevit jako společensky zcela nepřijatelné, aby to dnes skončilo jako naprostý extrém s popisem: početné křesťanská bělošská rodina.

Rodina z Tyrolska odpovídající popisu extremistické buňky

V roce 2016 německý medicínský časopis *Baby & Family* (což je sám o sobě zajímavý německý název) dokonce varoval čtenáře před rodinami, které jsou na první pohled *“nenápadné”* a *“milé”*, avšak ve skutečnosti jsou to malé buňky extremistických pravičáků. Článek s názvem připomínajícím bolševické plakáty - *Nebezpečí zprava*, dominoval obrázek plavovlasé matky s dcerou. A rozpoznávací znaky těchto zakuklenců? Nenápadnost, přátelskost, péče a - plavovlasost!

Odbornice a socioložka Michaela Köttigová varovala před *“milými a pečlivými”* rodinami. Její kolegyně a sociální pracovnice Eva Prausnerová si stěžovala, že mnoho liberálních uvědomělých rodičů má s těmito slušnými rodinami dobré vztahy a nedokážou se od nich odloučit a *“vyloučit je z kolektivu”*. Vedoucí výzkumu *Odboru gender a pravicového extremismu* Heike Radvanová upozornila, že: *“Děti pravicových rodičů se nemusí nutně lišit od dětí jiných rodičů. Dají se občas rozpoznat po delší době, například podle toho, že jsou velmi klidné nebo velmi poslušné.”* Tyto děti jsou navíc vedeny ke konspiraci - aby od dětství skrývaly domácí extremistické kulturní tajemství. Chcete další poznávací znaky? Žádné americké symboly na šatech a dívky mají *“pečlivě zapletené copánky a dlouhé sukně”*.

Stát do domu - policie do domu

Právě tento typ vzhledu a chování, který je momentálně na Západě známkou extremismu, se stal v roce 2015 pravděpodobně osudným rodině Ruth a Marius Bondariuových v Norsku. Marius Bondariu

je Rumun a jeho manželka Norka. Tamní úřad na "ochranu" dětí, Barnevernet je v Evropě proslulý svými krkolomnými obviněními, pomocí kterých odebírá rodičům děti. Pět dětí těchto konzervativních křesťanů bylo za asistence policie odebráno rodičům a jako příčina byla uvedena *"indoktrinace dětí křesťanským radikalismem"*. Primární podnět k zásahu liberální spravedlnosti iniciovala ředitelka školy, která vstoupila dojem, že rodina je *"příliš křesťanská"* a děti jsou doma dokonce trestané. Úřednice s hrůzou referovala, že *"babička těchto dětí má silnou víru, že Bůh za hříchy trestá"* a to podle ní *"psychicky narušuje děti"*. Jejich otec byl obviněn z toho, že se ke svým dětem chová *"hrubě"*, čímž se pravděpodobně myslelo, že je kárá, čemuž by nasvědčovalo další obvinění, že *"v domě vládne disciplína"*. Letmý pohled na fotografii rodiny nám jasně ukáže, že přesně odpovídá popisu *"pravicových extremistů"* z německého magazínu.

Jeden z úředníků této "odebírací" služby dokonce konstatoval směrem k utrápené matce, ve stylu skutečné komunistické úderky: *"Dětem dokonce ani nechybíte. Co jste to za rodiče?"* Soudní proces žádost Bondariuových o vrácení dětí odmítl.

Že ve výše uvedeném případě německé rodiny Romeikeových nešlo při útěku z Německa kvůli domácí škole o zbytečnou paniku, to zase dokazuje případ křesťanské rodiny Wunderlichových z Darmstadtu, které odebrali na tři týdny jejich čtyři děti také z důvodu domácího vzdělávání. V roce 2013 zasahovalo v jejich domě při odebrání čtyř dětí 33 policistů a 7 sociálních pracovníků.

Po návratu dětí (zřejmě pod slibem, že začnou navštěvovat pokrokovou školu), se rozhodli manželé žalovat stát za porušení jejich práva na soukromý a rodinný život. Soudní stolicí si však zřejmě nevybrali nejlepší, protože se obrátili na *Evropský soud pro lidská práva* ve Štrasburku. Rozhodnutí této bašty liberalismu z roku 2019 nebylo vůbec překvapující: *"Úředníci postupovali rozumně a s ohledem na předpoklad, že děti byly ohroženy tím, že nebyly posílány do školy."*

Dirk Wunderlich konstatoval zklamaneč, že je to *"velmi skličující den"* pro jeho rodinu. Šest let soudních procesů a natahování vedlo jen k jednomu – k posílení jejich frustrace ze současného Německa.

USA - z bláta do louže?

Progresivní události posledního jedenapůl roku přinesly nové podněty ze strany státní šikany a zasahování do rodinného života. Onemocnění covid-19, vyhodnocené politiky, oligarchy a jejich přísluhujícími médii jako zkázonosná pandemie celosvětového dosahu, vystavilo rodiny permanentnímu tlaku státu, který se dožaduje roušek, vakcinace, testování, domácí karantény či dokonce z hygienických důvodů separuje v porodnicích rodičky od jejich dětí. Rodiny v USA, které pocházejí z Evropy, jsou nyní zřejmě trochu na rozpacích, zejména po nástupu prezidenta Bidena a jeho levicové úderky, která pro ně nevěstí nic dobrého. V nastupující době někteří rozpoznávají známky komunistické diktatury, kterou znali v dětství.

Rodina Ebertových, tradičních katolíků, o níž píše americký portál *Life Site News*, má kořeny v Německu a v Nikaragui. Nechtějí se dát očkovat vakcínou proti Covid-19, nechťejí ji dát svým šesti dětem a nechťejí ani nosit roušky. Pro Andreho Eberta, který je šéfkuchařem, jakož i pro jeho manželku Andreu, která je také kuchařkou, to byl problém. Restaurace vyžadují, aby zaměstnanci nosili roušky. K tomu přistupuje celková nedůvěra k politickému směřování: *"Myslím, že to není jen o covidu,"* říká Andre, který vyrůstal v socialistickém východním Německu: *"Je to také o tom, co se momentálně děje politicky. Zdá se, že jsme opět na cestě ke komunismu."*

Své pocity z veřejnosti shrnul do konstatování: *"Nikdo na sebe nechce upozorňovat. Když vejdete do*

obchodu s potravinami, všichni mají masky. Je to jako skupina zombií, která dělá to, co jim říká vláda. Cítíte se zcela mimo, pokud na sobě nemáte roušku. Lidé na vás zahlížejí."

Vakcíny považuje za neetické vzhledem ke způsobu jejich vývoje z kmenových buněk potracených dětí. Proto se odmítá vrátit do Německa – musel by se dát očkovat. Je smířený s tím, že svou vlast tak brzy neuvidí. Jeho manželka usuzuje, že: *"Evropa je na tom ještě hůře než USA."* A proto navzdory zděšení z nejnovějšího vývoje v USA, ji tak brzy asi nenavštíví.

Možná by stál za zvážení přesun do zemí V4. Ale ani útěk do východní Evropy, nemusí být dlouhodobým řešením. Liberální mlýny pracují na plné obrátky a brzy možná rozdrtí i V4. Ta je navíc v otázkách planetární pandemie a vakcinace stejně uvědomělá jako Západ, čímž jsou zřejmě naznačené limity a dočasnost její "jinakosti".

I Církev, nadnárodní bašta, v níž se dalo kdysi ukrýt před všudypřítomným sekulárním státem, vykazuje za poslední dobu pozoruhodnou snahu o kooperaci s globálními elitami na transformaci společenského systému. Je proto možné, že křesťanům nakonec zůstanou jen dvě cesty úniku: do podzemí nebo do Nebe.

Autor: Branislav Michalka

Zdroj: protiproud